

UZASADNIENIE

B. C. pozwem z dnia 7 października 2015 roku, wniosła o podwyższenie alimentów na rzecz wówczas małoletniej córki S. M. z kwoty po 400 złotych miesięcznie do kwoty po 600 złotych miesięcznie. Wskazał, że po dacie ostatniego wyrokowania w tej sprawie zaszła istotna zmiana okoliczności polegająca na znacznym wzroście kosztów utrzymania powódki, obecnie jest ona uczennicą szkoły średniej. Ponadto zaznaczyła, że zmieniła się sytuacja życiowa przedstawicielki ustawowej ponieważ obecnie oprócz S. ma jeszcze na utrzymaniu troje dzieci pochodzących z innych związków. Rodzina pozostaje pod opieką pomocy społecznej. Dodatkowo B. C. przebywa na zwolnieniu lekarskim, zatem jej wynagrodzenie jest niższe.

Po uzyskaniu w dniu 29 stycznia 2016 roku pełnoletności, S. M., pismem z dnia 1 marca 2016 roku podtrzymała powództwo złożone przez jej matkę, ale wniosła o podwyższenie alimentów do kwoty po 800 złotych miesięcznie. Podała, że obecna kwota alimentów jest niewystarczająca, nie pozwala na zaspokojenie jej potrzeb.

Pozwany A. M. wniósł o oddalenie powództwa w całości.

Sąd Rejonowy poczynił następujące ustalenia faktyczne:

S. M. urodzona (...) pochodzi ze związku małżeńskiego B. C. i A. M. (k. 3). Na mocy ugody zawartej przed Sądem Rejonowym dla Warszawy – Mokotowa w W. z dnia 21 kwietnia 2006 roku w sprawie o sygn. akt (...) pozwany A. M. został zobowiązany się dołożenia na rzecz małoletniej wówczas córki alimentów w kwocie 400 złotych miesięcznie (k. 4).

S. M. ma obecnie 18 lat i uczęszcza do II klasy publicznego, dziennego technikum. (zeznania B. C. k. 30 i zeznania powódki k. 58, zaświadczenie k. 47). S. M. nie pracuje na stałe. Pracuje dorywczo, pomagając w opiece nad dziećmi w wymiarze kilku dni w miesiącu. Przez kilka dni w czerwcu pracowała w D. i zarobiła 200 zł. (zeznania powódki k. 58). Koszt jej utrzymania to kwota w granicach 1200 złotych miesięcznie. Na kwotę utrzymania S. M. składa się koszt żywienia w domu granicach 600 złotych, koszt obiadów szkolnych w kwocie 240 złotych miesięcznie, koszt odzieży - 50 złotych miesięcznie, kosmetyków - 50 złotych miesięcznie oraz przypadająca na nią część opłat za mieszkanie w kwocie 300 złotych (k. 58). S. M. przyjmuje leki, których comiesięczny koszt oscyduje w granicach 35 złotych. Nie choruje przewlekłe (k. 58). Sporadycznie kontaktuje się z ojcem. Czasami otrzymuje od niego drobne kieszonkowe i prezenty np. kalosze. Ojciec sfinansował połowę kosztu zakupu laptopa dla córki – około 1100 złotych (k. 58).

Na datę ostatniego wyrokowania w tej sprawie powódka była małoletnia, uczęszczała do szkoły podstawowej (k. 58). Koszty utrzymania S. M. wzrosły od daty poprzedniej sprawy alimentacyjnej z uwagi na zmianę szkoły, znaczny upływ czasu.

Powódka mieszka wraz z matką B. C. oraz trójką swojego przyrodniego rodzeństwa, w lokalu stanowiącym własność matki powódki. (k. 30). Koszt utrzymania lokalu przypadający na powódkę to kwota 300 złotych miesięcznie (k. 58).

B. C. ma obecnie 37 lat, z zawodu jest ciastkarzem. Jest zatrudniona w przedsiębiorstwie produkującym plastikowe identyfikatory, ale obecnie przebywa na zasiłku chorobowym i uzyskuje z tego tytułu świadczenie w kwocie po 1400 złotych miesięcznie (zeznania k. 30). Dodatkowo pobiera zasiłek rodzinny w kwocie 470 złotych miesięcznie (k. 31). Ma na utrzymaniu czworo dzieci – na najmłodsze nie otrzymuje alimentów (k. 30).

Pozwany A. M. ma obecnie 38 lat, z zawodu jest technikiem technologii żywienia (k. 31). Pracuje i uzyskuje wynagrodzenie w kwocie około 3500 złotych netto miesięcznie. (k. 58) Jest powtórnie żonaty, z obecnego związku posiada dziewięcioletnią córkę. (k. 31). Mieszka wraz z żoną i córką na posesji, gdzie znajdują się dwa domy, a której jest właścicielem w 1/6. (k. 59). Posiada dwa samochody, rocznik 2001. (k. 59) Koszt utrzymania jego rodziny to kwota 2000 złotych miesięcznie. (k. 58)

Na datę ostatniego wyrokowania zarabiał 2800 złotych netto (k. 31, 58). Mieszkał w tym samym lokalu. (k. 58). Żona pozwanego, pracuje i z tego tytułu uzyskuje wynagrodzenie w kwocie 1700 złotych miesięcznie. (k. 58).

W ocenie Sądu wszystkie wyżej wymienione dowody są wiarygodne, łączą się w spójną i logiczną całość, a żadna ze stron ich nie kwestionowała.

Sąd uznał za wiarygodne dokumenty, które w toku postępowania nie były przez żadną ze stron kwestionowane w tym zaświadczenie o kontynuowaniu nauki przez powódkę, akt urodzenia, czy zeznania podatkowe matki powódki. Sąd nie znalazł również podstaw do podważenia wiarygodności zeznań stron. Twierdzenia matki powódki oraz powódki i pozwanego korespondują ze sobą, jak również znalazły potwierdzenie w przedłożonych dokumentach. Sąd nie wziął pod uwagę paragonów, które nie wskazują jednoznacznie kto był beneficjentem dóbr w nich opisanych. (k. 50 verte, k. 51 – 53 verte).

Sąd Rejonowy zważył co następuje:

Podstawę oceny słuszności żądania strony powodowej jest art. 133 § 1 kro, zgodnie z którym rodzice są obowiązani do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania. Art. 135 § 1 kro określa natomiast, że zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego, przy czym zgodnie z § 2 niniejszego przepisu wykonanie obowiązku alimentacyjnego względem dziecka, które nie jest w stanie utrzymać się samodzielnie, może polegać również, w całości lub w części, na osobistych staraniach o jego utrzymanie lub wychowanie. Mając powyższe na uwadze Sąd ocenił zasadność roszczenia powoda w kontekście usprawiedliwionych potrzeb dziecka z jednej, a także możliwości zarobkowych pozwanej z drugiej strony.

W doktrynie i w orzecznictwie powszechnie przyjmuje się, że jakkolwiek pojęcia usprawiedliwionych potrzeb dziecka nie da się jednoznacznie zdefiniować, z uwagi na brak stałego punktu odniesienia, to zarazem zakres tychże potrzeb określać należy przez pryzmat dyrektywy z art. 96 kro, zgodnie z którą rodzice mają obowiązek troszczyć się o fizyczny i duchowy rozwój dziecka i przygotować je należycie - odpowiednio do jego uzdolnień - do pracy dla dobra społeczeństwa. Stosownie do powyższego zatem rodzice w zależności od swych możliwości są obowiązani zapewnić dziecku środki do zaspokojenia zarówno jego potrzeb fizycznych (takich, jak: wyżywienie, mieszkanie, odzież, higiena osobista, opieka medyczna), jak i duchowych (kulturalnych), a także środki wychowania (kształcenia ogólnego, zawodowego) według zdolności, dostarczania rozrywek i wypoczynku (por. uchwała Pełnego Składu Izby Cywilnej i Administracyjnej SN z 16 grudnia 1987 r., M.P. z 1988 r. Nr 6, poz. 60). Rodzaj i rozmiar tych potrzeb uzależniony jest od cech osoby uprawnionej, w szczególności od wieku i jej sytuacji życiowej.

Zgodnie z art. 138 kro w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Przez zmianę stosunków rozumie się istotne zwiększenie się potrzeb uprawnionego do alimentacji lub istotne pogorszenie się możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego. W przedmiotowej sprawie zadaniem Sądu było ustalenie czy od czasu ostatniego wyrokowania do chwili obecnej nastąpiła istotna zmiana okoliczności uprawniająca do podwyższenia alimentów na rzecz S. M.. W niniejszej sprawie od wyrokowania kwestii alimentów minęło 10 lat. W ocenie Sądu obecna sytuacja życiowa uprawnionej jest inna od tej, która miała miejsce na datę ostatniego ustalenia wysokości alimentów na rzecz małoletniej wówczas S. M.. Wskazać należy, że koszty utrzymania córki pozwanego stron faktycznie wzrosły, bowiem od poprzedniego orzeczenia alimentacyjnego minęło 10 lat, powódka uczęszcza do szkoły ponadpodstawowej, chce się rozwijać intelektualnie i jeździć na wycieczki szkolne, do czego niewątpliwie ma prawo, a ojciec jej winien w tych kosztach partycypować. Należy również mieć na względzie, że wzrosły podstawowe koszty utrzymania powódki takie jak wyżywienie, odzież, czy środki higieniczne, co jest związane z ogólnym wzrostem cen na przestrzeni ostatnich 10 lat.

Podkreślić należy, że z doświadczenia życiowego wynika, że koszt utrzymania nastoletniej dziewczyny kształtuje się na poziomie w granicach 1200 złotych miesięcznie wliczając, w ten koszt część kosztów utrzymania mieszkania.

Odnosząc się zaś do możliwości zarobkowych pozwanego należy stwierdzić, że nie uległy one drastycznej zmianie. Wskazać jednak należy, że pozwany zarabia w chwili obecnej kilkaset złotych więcej niż zarabiał podczas poprzedniej sprawy alimentacyjnej. W ocenie sądu pozwany dysponuje takimi możliwościami finansowymi, aby łożyć na utrzymanie pełnoletniej, uczącej się córki alimenty w kwocie 600 złotych miesięcznie, gdyż sam ojciec przesłuchiwany w charakterze strony w niniejszym postępowaniu kilkakrotnie zaznaczał, że jeśli córka potrzebuje na coś pieniędzy to powinna do niego przyjść, a on ją wspomże. Ponadto fakt, że pozwany sfinansował połowę zakupu laptopa dla córki świadczy o posiadaniu przez niego środków finansowych.

Należy również podkreślić, iż okoliczność, że powódka dorywczo zarabia i jest w stanie zapracować na część własnych przyjemności nie zwalnia ojca z obowiązku alimentowania jej do czasu zakończenia przez nią nauki.

Sąd jednak oddalił powództwo o podwyższenie alimentów w pozostałym zakresie mając na uwadze fakt, że pozwany ma jeszcze na utrzymaniu córkę z nowego związku i również jej musi zapewnić utrzymanie.

W kolejnym punkcie sąd nakazał pobrać od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 120 złotych tytułem zwrotu kosztów sądowych w takim zakresie w jakim przegrał sprawę.

Mając powyższe na uwadze, na mocy art. 138 kro i 135 § 1 kro, 133 kro, orzeczono jak w sentencji.

Rygor natychmiastowej wykonalności nadano na podstawie art. 333 § 1 pkt 1 kpc.

O kosztach orzeczono na podstawie art. 98 kpc.

(...)